DOKUMENT PROJEKTU

Wersja dokumentu: 1.0

Data utworzenia: 10.06.2025

Data ostatniej aktualizacji: 10.06.2025

Gra internetowa Codenames

Dobór metodyki

Redaktor: Adam Chabraszewski

Współautorzy: Zuzanna Nowak

Agata Domasik Jakub Walasik

Liczba stron: 24

Spis treści

1	Wp	rowadzenie - o dokumencie	5
	_	Cel dokumentu	5
	1.2	Odbiorcy	
2	Cha	rakterystyka projektu	7
	2.1	Opis projektu	7
	2.2	Zespół	
	2.3	Klient i zaangażowanie	7
	2.4	Technologie	7
	2.5	Charakterystyka biznesowa	
3	Oce	na według modelu uproszczonego – 5 kryteriów	11
J	3.1	Ocena modelu	11
	5.1	Oceila modelu	11
4	Oce	na według zaadaptowanego modelu pełnego – 7 kryteriów	15
	4.1	Ocena	15
	4.2	Zastosowanie	15
	4.3	Zarządzanie	15
	4.4	Techniczne	15
	4.5	Osoby	16
5	Mo	del dostarczania produktu końcowego projektu	19
_	5.1	Model	19
6	Mei	odyka i jej adaptacja	21
U	6.1	Metodyka i jej adaptacja	
	6.2	Wybór konkretnej metodyki	
	6.3	Niedopasowania i adaptacje	
		Podsumowanie	21
	U.#	LOUBURDON CHIEF	//

ROZDZIAŁ 1

Wprowadzenie - o dokumencie

1.1 Cel dokumentu

Celem niniejszego dokumentu jest dokonanie analizy projektu informatycznego w kontekście wyboru i dostosowania odpowiedniej metodyki prowadzenia projektu. Analiza oparta jest na ocenach według modelu uproszczonego oraz modelu pełnego, z uwzględnieniem pięciu oraz siedmiu kryteriów oceny. Dokument zawiera również określenie modelu dostarczania produktu końcowego oraz wybór konkretnej metodyki projektowej wraz z propozycją jej adaptacji do specyfiki projektu. Celem końcowym jest świadomy wybór i uzasadnienie metodyki zarządzania projektem, która najlepiej wspiera realizację celów projektowych w danych warunkach organizacyjnych, technicznych i zespołowych.

1.2 Odbiorcy

- Dr inż. Jakub Miler prowadzący przedmiot Realizacja projektu informatycznego,
- Dr inż. Katarzyna Łukasiewicz prowadzący zajęcia projektowe,
- Katedra Inżynierii Oprogramowania,
 Wydział Elektroniki, Telekomunikacji i Informatyki,
 Politechnika Gdańska,
- Członkowie zespołu projektowego:

Zuzanna Nowak, 193165 - kierownik projektu Agata Domasik, 193577 Jakub Walasik, s193650 Adam Chabraszewski, s193373

Charakterystyka projektu

2.1 Opis projektu

Projekt dotyczy stworzenia gry internetowej **Codenames**, rozgrywanej w trybie multiplayer z obsługą logowania (OAuth), tworzenia lobby oraz czatu. Gra inspirowana jest popularną grą planszową o tej samej nazwie. Wersja cyfrowa wymaga implementacji mechanik rozgrywki, komunikacji w czasie rzeczywistym (np. przez WebSocket), a także podstawowej logiki serwerowej i interfejsu użytkownika.

2.2 Zespół

Zespół liczy 4 osoby. Część zespołu posiada doświadczenie komercyjne, pozostałe osoby mają doświadczenie akademickie. Komunikacja przebiega sprawnie – zespół wykorzystywał planning poker do szacowania zadań oraz pracował w trybie zdalnym.

2.3 Klient i zaangażowanie

Projekt realizowany był na potrzeby zaliczenia przedmiotu, a klientem pełniącym rolę właściciela produktu był prowadzący zajęcia. Był on regularnie dostępny do udzielania informacji zwrotnej, co umożliwiało iteracyjne podejście do pracy i szybką adaptację do zmian wymagań.

2.4 Technologie

W projekcie zastosowano technologie webowe – w tym React do budowy interfejsu użytkownika, Java Spring jako backend oraz WebSocket do komunikacji czatu w czasie rzeczywistym. Autoryzacja użytkowników odbywa się z wykorzystaniem OAuth2 (Google).

2.5 Charakterystyka biznesowa

Wymagania klienta zmieniały się dynamicznie – szczególnie w obszarach interfejsu użytkownika, UX rozgrywki i logiki działania. Szybkie dostarczanie przyrostów i możliwość natychmiastowego testowania miały kluczowe znaczenie.

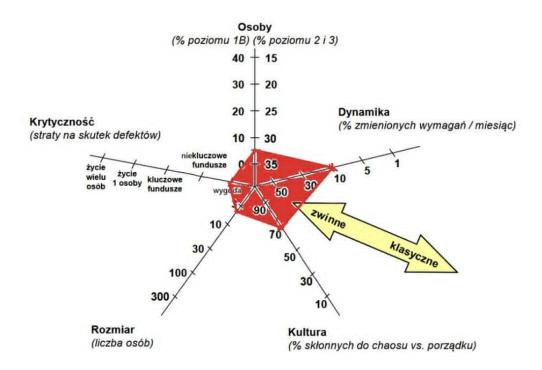
Ocena według modelu uproszczonego – 5 kryteriów

3.1 Ocena modelu

W celu określenia najlepiej dopasowanej metodyki do realizacji projektu, oceniliśmy nasz projekt w pięciu kategoriach zgodnie z modelem uproszczonym:

- Rozmiar: średni projekt był realizowany przez zespół 4-osobowy w ciągu jednego semestru. Liczba funkcjonalności była umiarkowana, ale wymagała integracji wielu technologii.
- **Krytyczność:** niska projekt nie był przeznaczony do zastosowań krytycznych. Nie było konieczności zapewnienia wysokiej niezawodności czy bezpieczeństwa danych.
- **Dynamika:** wysoka wymagania projektowe zmieniały się dynamicznie, głównie ze względu na iteracyjny kontakt z klientem i zmieniające się oczekiwania względem UX.
- Osoby: doświadczone technicznie, ale niekomercyjnie jako zespół mimo że część zespołu miała doświadczenie komercyjne, zespół jako całość nie pracował wcześniej razem. Uzasadnia to potrzebę elastycznego podejścia.
- Kultura organizacyjna: otwarta i oparta na zaufaniu zespół miał dużą autonomię i wykorzystywał praktyki zwinne (planowanie iteracyjne, szybka komunikacja, retrospekcje).

Na podstawie powyższych ocen, projekt lepiej wpisuje się w metodyki **zwinne (Agile)**, takie jak Scrum lub Kanban. Dynamiczne wymagania, otwarta komunikacja i zmieniające się priorytety lepiej wspierają podejście iteracyjne niż kaskadowe.

Rysunek 3.1: Ocena projektu w 5 kategoriach – model uproszczony

Ocena według zaadaptowanego modelu pełnego – 7 kryteriów

4.1 Ocena

Na podstawie rozszerzonego modelu oceny projektów, projekt został przeanalizowany w 4 obszarach, obejmujących 7 kryteriów. Dla każdego kryterium określono charakterystykę projektu oraz dopasowanie do "własnego podwórka" konkretnego typu metodyki.

4.2 Zastosowanie

- Główne cele: celem projektu było stworzenie działającej aplikacji zgodnej z wymaganiami klienta końcowego. Projekt miał charakter eksploracyjno-edukacyjny, co sprzyja stosowaniu metodyk zwinnych (Agile), gdzie istotna jest iteracja i ciągłe dostosowanie do potrzeb.
- **Środowisko:** środowisko było umiarkowanie złożone, z wieloma zmiennymi zarówno technicznymi (integracja różnych narzędzi), jak i organizacyjnymi (terminy, konsultacje z prowadzącym). Warunki te sugerują lepsze dopasowanie do podejścia zwinnego.

4.3 Zarządzanie

• Komunikacja: zespół korzystał z codziennej asynchronicznej komunikacji (czat), tygodniowych spotkań synchronizacyjnych i tablicy zadań. Taki styl pracy wspiera metodyki zwinne, gdzie komunikacja jest kluczowa i ciągła.

4.4 Techniczne

 Wymagania: wymagania były początkowo ogólne, a następnie doprecyzowywane w trakcie prac. Zmienność i niepełność wymagań preferuje podejście iteracyjne i adaptacyjne – typowe dla Agile. • **Wytwarzanie:** projekt był rozwijany iteracyjnie, w krótkich sprintach, z częstym testowaniem i prezentowaniem postępów. Brak był ścisłego planu całego procesu na początku, co znów wskazuje na Agile jako lepsze dopasowanie.

4.5 Osoby

- Klient: klient (prowadzący) był dostępny cyklicznie, przekazywał informację zwrotną i modyfikował oczekiwania. Współpraca i zaangażowanie klienta wskazują na zwinne podejście.
- Kultura: zespół pracował w atmosferze wzajemnego zaufania, z dużą autonomią i elastycznością. Kultura taka jest typowa dla metodyk zwinnych, gdzie samodzielność i inicjatywa członków zespołu są wysoko cenione.

Podsumowanie: Wszystkie analizowane kryteria wskazują na lepsze dopasowanie naszego projektu do metodyk **zwinnych (Agile)**. Projekt cechował się zmiennością, iteracyjnym wytwarzaniem, częstą komunikacją i aktywnym udziałem klienta. Model pełny tylko potwierdza wcześniejszą ocenę opartą na modelu uproszczonym.

Model dostarczania produktu końcowego projektu

5.1 Model

W naszym projekcie zastosowano **model przyrostowy** dostarczania produktu końcowego. Oznacza to, że produkt był rozwijany i udostępniany etapami, w kolejnych wersjach zawierających coraz bardziej rozbudowane funkcjonalności.

Taki model dostarczania pozwalał na:

- **Stopniową realizację wymagań** najpierw implementowano podstawowe funkcje, a następnie bardziej zaawansowane moduły.
- **Regularne testowanie** każda kolejna wersja była testowana przez członków zespołu, a błędy były usuwane na bieżąco.
- Elastyczne reagowanie na zmiany możliwe było modyfikowanie planu działania w zależności od postępów i informacji zwrotnej.
- Częstą prezentację postępów klientowi po każdym przyroście klient mógł ocenić efekty i zaproponować zmiany.

Model ten doskonale współgra z **metodykami zwinnymi (Agile)**, które zakładają iteracyjne podejście do wytwarzania oprogramowania, częste dostarczanie działających fragmentów systemu oraz ścisłą współpracę z klientem.

Podsumowanie: Wybór modelu przyrostowego był świadomą decyzją wynikającą z charakteru projektu – zmienne wymagania, ograniczony czas oraz chęć szybkiego testowania rozwiązań. Takie podejście minimalizowało ryzyko i zwiększało jakość końcowego produktu.

Metodyka i jej adaptacja

6.1 Metodyka i jej adaptacja

Na podstawie analiz przeprowadzonych w punktach 2, 3 i 4, dla realizowanego projektu jako najbardziej odpowiednią wskazano **metodykę zwinną**, a dokładniej **Scrum**. Decyzja ta została oparta na następujących przesłankach:

- Kryteria modelu uproszczonego (punkt 2) wskazują na średnią wielkość projektu, umiarkowaną krytyczność, dynamiczne wymagania, mały zespół oraz kulturę pracy otwartą na zmiany — co sprzyja metodykom zwinnym.
- Ocena według modelu pełnego (punkt 3) również wykazała zgodność większości kryteriów z metodykami zwinnymi: zmienne wymagania, komunikacja bezpośrednia, klient blisko zespołu i kultura wspierająca współpracę.
- Model dostarczania produktu (punkt 4) to model przyrostowy idealnie pasujący do iteracyjnego charakteru Scrum.

6.2 Wybór konkretnej metodyki

Z uwagi na powyższe, jako bazową metodykę wybrano **Scrum**, ponieważ:

- Umożliwia iteracyjne planowanie i realizację.
- Zakłada częste przeglądy i dostarczanie działających przyrostów produktu.
- Wymusza ścisłą komunikację wewnątrz zespołu i z interesariuszami.
- Dobrze sprawdza się w małych zespołach.

6.3 Niedopasowania i adaptacje

Pomimo ogólnego dopasowania Scrum do projektu, zidentyfikowano kilka elementów projektu, które wymagają adaptacji metodyki:

1. Brak pełnoetatowego właściciela produktu (Product Ownera)

Problem: Klient nie był dostępny codziennie do współpracy w roli Product Ownera.

Adaptacja: Rolę PO przejął jeden z członków zespołu, który pełnił funkcję pośrednika i koordynował zbieranie wymagań oraz zatwierdzanie kolejnych wersji.

Uzasadnienie: Umożliwiło to utrzymanie jednolitego kanału komunikacji, mimo ograniczonego dostępu do klienta.

2. Zespół o niepełnym przekroju kompetencji

Problem: Brak dedykowanego testera i UX designera.

Adaptacja: Rozdzielenie tych ról w zespole między programistów — w każdym sprincie

część zespołu przeznaczała czas na testowanie i projektowanie interfejsów.

Uzasadnienie: Pozwoliło na zachowanie wysokiej jakości mimo braków personalnych.

3. Zbyt krótki czas trwania projektu na pełne wdrożenie Scrum

Problem: Czas trwania projektu (kilka tygodni) był zbyt krótki na pełne wdrożenie wszystkich ról, ceremonii i artefaktów Scrum.

Adaptacja: Zredukowano liczbę spotkań — zamiast codziennych Daily Scrumów, odbywały się one 2–3 razy w tygodniu.

Uzasadnienie: Zachowano regularną synchronizację, nie obciążając zespołu nadmiarem formalności.

4. Wysoka zmienność wymagań także w środku sprintu

Problem: Pojawiały się istotne zmiany w wymaganiach również w trakcie trwających sprintów.

Adaptacja: Wprowadzono możliwość częściowego przerywania sprintu (po zatwierdzeniu przez zespół), by włączyć nowe wymagania.

Uzasadnienie: Zespół nie tracił elastyczności i mógł reagować na realne potrzeby klienta.

6.4 Podsumowanie

Wybrana metodyka bazowa — **Scrum** — została zaadaptowana do warunków projektu poprzez zmodyfikowanie ról, częstotliwości spotkań oraz podejścia do zmian w backlogu. Dzięki temu możliwe było zachowanie głównych wartości metodyki zwinnej, jednocześnie dostosowując ją do realiów projektu.

